

[Ministeren for offentlige arbejder.]

bestræbt sig for hele tiden, og som består i med den til rådighed værende arbejdskraft så hurtigt og så rationelt som muligt at få bragt posten omkring. Og jeg er overbevist om, at både postbudene og de øvrige medarbejdere i post- og telegrafvæsenet gør deres bedste.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lindegård Rasmussen* til indenrigsministeren:

„Vil ministeren overveje en ordning, således at den stedlige ligningskommission efter tilendebragt ligning afgiver en indberetning til kommunalbestyrelsen om kommunalbestyrelsesmedlemmernes personlige forhold til skattemyndighederne?“

Lindegård Rasmussen: Baggrunden for, at jeg stiller dette spørgsmål, er selvfølgelig visse begivenheder i Københavns omegn, som jeg i øvrigt ikke har noget ønske om at bidrage til en yderligere dramatisering af.

Jeg er meget vel klar over, at kommunalbestyrelsesmedlemmer efter gældende lov er stillet ganske som andre borgere i forholdet til skattenyndighederne, noget, der som princip betragtet også forekommer mig at være rimeligt. Spørgsmålet er imidlertid, om der rent praktisk mellem kommunalbestyrelsen, der har ansvaret, og ligningskommissionen, der udfører arbejdet, er en kontakt, som på netop dette område kan siges at være effektiv. Jeg har altså haft og har stadig mine tvivl herom; derfor dette spørgsmål til ministeren.

Så vil jeg gerne tilføje dette ene, at lige som jeg finder, at borgerne har krav på betryggende forvaltningsmæssige forhold, således kan man også sige, at kommunalbestyrelsesmedlemmer kun kan være interesseret i, at tvivl og uberettiget mistanke får så ringe vækstvilkår som muligt.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Vi har i folketinget gennem en årrække arbejdet henimod at få de forhold, som vi har nu for kommunalbestyrelsesmedlemmerne, og jeg personlig må besvare spørgsmålet med, at jeg finder, at de ændringer, der er foretaget i lovgivningen, således at de skattemæssige forhold ikke skal øve ind-

flydelse på en borgers sæde i en kommunalbestyrelse, er rimelige. Han må, som spørgeren også var inde på, gå ind under samme vilkår som andre borgere.

Med hensyn til den mulighed, der er nævnt for ligningskommissionen, må jeg fraråde det. Ligningskommissionen har tavshedspligt, og begyndte man for en vis gruppe af borgere, nemlig kommunalbestyrelsesmedlemmer, at pålægge den — det kan man altså ikke nu, men man kunne måske ændre loven — i særlig grad at følge deres personlige økonomiske forhold, ja, så var der jo ingen ende på, hvad der kunne ske efterhånden. Jeg mener, at de forhold, vi har — altså kommunalbestyrelsesmedlemmernes forhold til skattebetalingen — er i orden, og ligningsmyndighedernes forhold med hensyn til tavshedspligt er efter min mening også i orden, så jeg kan ikke tilråde at foretage ændring i disse forhold.

Lindegård Rasmussen: Jeg vil ganske kort takke ministeren for svaret og for den saglige begrundelse, som ledsagede det, selv om jeg selvfølgelig ikke kan føle mine egne synspunkter dækket fuldt ud igennem svaret. Jeg mener stadig at have den opfattelse, at der er et område her, hvor en stramning ikke ville være ganske ubegrundet, hvis den blev foretaget. Hvis jeg — lad mig lige føje det til til sidst — hvis jeg forbliver i denne opfattelse, så finder man jo nok en eller anden lejlighed, hvor man kan komme tilbage til spørgsmålet og drøfte det yderligere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Larsen* til arbejdsministeren:

„Agter ministeren, efter at det af den tidligere arbejdsminister nedsatte udvalg om arbejdstid og ferie nu har afgivet betænkning, i denne samling at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om ferie med løn?“

Arne Larsen: Motiveringen for mit spørgsmål til den højtærede arbejdsminister, om han i denne samling agter at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om ferie med løn, er følgende:

Om meget kort tid påbegyndes forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer, LO, De samvirkende Fag-